

nævner unionsborgerskabet og retsforbeholdet. Og hvorfor gør vi det? Jo, det gør vi selvfølgelig, fordi man siden Edinburghafgørelsen om unionsborgerskabet har haft et forbehold, der så senere er blevet indskrevet i artikel 17, stk. 2, hvor der jo altså står, at unionsborgerskabet kun supplerer, men ikke erstatter det nationale statsborgerskab. Det har været brugt som en kæmpe integrationsmotor for EF-Domstolen, som på område for område har flyttet mere og mere magt til EU's systemer. Vi så det på uddannelsesområdet med Brownafgørelsen fra 1986, hvor man sagde, at uddannelsesstøtte ikke var omfattet af EF-traktaten. Det blev efter unionsborgerskabets indførelse fluks omgjort i Grzelczykdommen, hvor man altså pludselig mente, at det var omfattet af EU-traktaterne. Vi har set det i Carpenterdommen, vi har set det i Cathrine Zhu-dommen, vi har set det i et hav af domme, hvor man henviser direkte til unionsborgerskabet, og altså senest i Metockdommen, hvor man henviser til unionsborgerskabet som begrundelse for, at udlændingereglerne i EU nu skal overtrumfe de nationale regler.

Hvorfor nævner vi så retsforbeholdet? De ordførere, der overhovedet har magtet at nævne det, har selvfølgelig ret i, at det her jo handler om indre marked, hvor Danmark i hvert fald ikke på det her område har et forbehold. Det har vi kun, når det drejer sig om kapitalbevægelserne. Jo, det er jo klart, fordi retsforbeholdet altid har haft i hvert fald det politiske sigte at sikre dansk udlændingepolitik. Vi vil ikke acceptere at blive omfattet af EU's asyldirektiv. Vi vil ikke acceptere at skulle være omfattet af EU's familiesammenførselsdirektiv. Altså underforstået: Vi vil selv bestemme vores udlændingepolitik. Der er Metockdommen det store problem, fordi EF-Domstolen via Metockdommen bruger reglerne i indre marked til at bevæge sig over i afsnit IV, altså det, der normalt handler om udlændingereglerne.

Det er sagen i sin nøddeskal, og derfor må vi selvfølgelig, i takt med at EF-domstolen udvider de anvendte regler inden for indre marked, også udvide det område, som forbeholdene dækker over. Det giver kun god mening, og derfor ser vi frem til at skulle have det her til afstemning og til den debat, der selvfølgelig vil være også ved andenbehandlingen. Det kan jeg berolige udenrigsministeren med. Tak, formand.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Begrænsning i adgangen til ekspropriation, opførelse af mindre bygninger i landzone m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 19.02.2009).

Kl. 17:48

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Lovforslaget her er et meget betydningsfuldt forslag, fordi det er med til, i langt højere grad end tilfældet er nu, at sikre den private ejendomsret.

Gennem en del år har man kunnet konstatere, at en del kommuner har eksproprieret ved at lave en kommuneplan og på et senere tidspunkt udlagt områderne til ekspropriering med henblik på byudvikling. Nogle har foreslået at ekspropriere til golfbaner og andre formål. Jeg siger ikke, at kommunerne har overdrevet denne virksomhed voldsomt, men der har været eksempler, som har betydet, at nogle mennesker her i landet har kunnet føle sig krænket og har kunnet føle, at deres private ejendom blev taget fra dem, selv om de måske selv kunne ønske enten at lave det, som kommunen ønskede at lave, eller i det mindste bare få lov at beholde deres jord.

Lovforslaget her går ud på, at der i modsætning til tidligere nu skal laves en lokalplan, for at der kan foretages ekspropriation. Nu kan man ikke bare nøjes med at lave en kommuneplan og så på et senere tidspunkt finde ud af, at man nu